Forrás

22. évf. 11. szám
2025. december 14.

a biai egyházközség hírlevele

Maga az Isten lesz velünk

„A nép, amely sötétségben jár, nagy fényességet lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog." – így kezdődik Izajás próféta jövendölése a Szabadító születésének ígéretéről. Ki gondolta volna akkoriban, hogy ez a messiási ígéret azokra is vonatkozik, akik az akkori társadalomban tényleg a „homály földjének lakói" voltak, a kivetettekre, bűnösnek tartott betegekre, vélt szülői vétkek miatt megbélyegzett szerencsétlenekre, és olyan csoportokra is, akiknek esélye sem volt a törvények pontjait maradéktalanul betartani – pedig ez volt a feltétele akkoriban, hogy emberszámba vegyenek valakit. És pont őket, a társadalom perifériájára szorultakat, a pásztorokat szólította meg először a fényes angyal, hirdetve nekik a békét, amire mindannyiunknak oly nagy szüksége van. Ilyen az Isten stílusa: *„elrejtetted ezt a bölcsek és értelmesek elől, és a kicsinyeknek jelentetted ki".* – Nagyon kedvesen jeleníti meg a magyar népi jámborság betlehemezése ezt a váratlan fordulatot, hogy az egyszerű emberek ilyen nagy tisztességre jutottak: A pásztorjáték öregje nem is gondolja, hogy az angyal glóriája hozzá szólhat, ezért hurrogja le a többit: *„Á, nem is angyal volt!".* Aztán később mégis ott térdelnek a jászolnál, elbeszélve Máriának mindazt, amit az angyaloktól hallottak. És mi történt azután? Megváltozott a helyzetük, kiléphettek a sötétségből, megszűnt a számkivetettségük? Nem! *„A pásztorok pedig visszatértek, magasztalták és dicsérték Istent mindazért, amit hallottak és láttak úgy, ahogy előre megmondták nekik."* – azaz csendben folytatódott az életük, nem történt nagy fordulat. A személyes életükben biztosan történt változás, de a pásztornép ugyanúgy elszigeteltségben maradt: az izajási jövendölés ugyanis nem a betlehemi csillag fényére vonatkozott, valami többről van szó, ez a fény csak a nyitánya valami egészen rendkívüli fényességnek. És később, amikor Jézus nyilvános működése elkezdődött, sokakkal találkozott, sokakat meggyógyított, sokak életét megváltoztatta, de nem szűnt meg a betegség, az igazságtalanság a világban, bár kétségtelen, az irgalmas szeretettel találkozók élete gyökeresen megváltozott. Tehát az a bizonyos megígért fényesség még ezen is túlragyog. Az Ige megtestesülésének, Isten irgalmasságának csúcspontja ugyanis nem a jászol, és nem is a számos csoda, amit az evangélium lapjain olvasunk, hanem a kereszt , ahol a második isteni személy meghalt értünk, és feltámadt, hogy nekünk életünk legyen. És ez az igazi vigasztalás, ez az igazi fény, ami kivezethet minket minden sötétségből, homályból, még a mostani, elmúlt napokban történt, sokunkat megrázó fájdalomból is: Jézus ígérete túlmutat a földi életünkön, többet ad, amit el tudnánk képzelni. Olyat, amire mindannyian vágyunk: véget nem érő békességre, szeretetre, boldogságra, örömre, életre – a nyugtalanság, gyűlölet, szomorúság és gyász helyett, Valami olyat, amit a Jelenések könyvének lapjain olvashatunk: *„Maga az Isten lesz velük. Letöröl majd a szemükről minden könnyet. Nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajgatás, és fájdalom sem lesz többé, mert az elsők elmúltak."*

Géczy Árpád

Új plébános az egyházközségünk élén

Péter atya felépülése, a betegség súlyossága miatt sajnos elhúzódik, ezért Spányi Antal megyés püspökünk új plébános kinevezésével, Ébner Vilmos atya Etyekre-Biára helyezésével gondoskodott egyházközségeink lelkipásztori ellátottságáról.

Nagy örömmel üdvözöljük itthon Vilmos Atyát, aki itt, közöttünk nőtt fel, és aki megtisztelte templomunkat azzal, hogy 2022-ben, pappászentelése után a mi közösségünkben is bemutatta a szentmisét, és elsőmisés áldásban részesítette közösségünket. Nagyon jóleső érzés volt olvasni Vilmos atya FB-bejegyzését arról, hogy kinevezése számára is öröm: *„Kedves Ismerőseim! Abban a hihetetlen nagy kegyelemben részesültem, hogy december 15-től szülőfalumban leszek plébános, Biatorbágy biai részén valamint Etyeken és Herceghalomban.”*

A Jóisten adjon neki sok erőt, jó egészséget a lelkipásztori szolgálatához, és kérjük a Mennnyei Atyát, hogy – a Prohászka-ima szavaival – szent lehessen, óvja meg őt a veszélyektől, adjon neki sok örömet bennünk, és hogy a Jóistennek tetsző, boldog élhetet élhessen közöttünk!

Vilmos atyával legtöbben advent negyedik vasárnapján és a karácsonyi időszakban találkozunk majd, ezért egy kis előzetes ismerkedésként a Magyar Kurírban és az Új Emberben megjelent 2022-as riportot adjuk közre, amelyet a papszentelés előtt készített Trattwein Éva.

„Negyedikes korom óta pap szeretnék lenni.” – Ébner Vilmos számára a papi hivatás kezdettől fogva bizonyosság volt. Családjának és osztálytársainak már korán kinyilvánította, milyen pályára készül. Szülei a családi vállalkozásukban képzelték el egyetlen fiuk jövőjét, így eleinte nem rajongtak az elképzeléséért, de lassanként elfogadták. A hit magját a nagyapa ültette el Vilmos szívében, aki vasárnaponként kézen fogta unokáját, és együtt mentek a misére. Ő buzdította arra is, hogy csatlakozzon a ministránsokhoz.

„Nagyon szerettem a templomot, mindig meghatározó volt számomra. A légkör, a szentmisék, az imádságos alkalmak, a hittanórák sokat jelentettek nekem. Szárnyakat adott, hogy olyan szeretettel fogadtak” – emlékszik vissza.

Így az sem zavarta, hogy az osztálytársai nem értették, csak elfogadták. A többség nem volt vallásos, aki igen, az is református. „Azért akadtak olyanok is, akik látták ennek a jó oldalát. Néhányan mellém álltak. Általában kevés barátom volt, egy-kettő, de azok közeliek” – idézi fel az iskolás éveket.

A biatorbágyi fiú Budapestre járt középiskolába, a Szent Gellért Gimnáziumba. „Szerettem, nagyon jó tanáraink voltak. Az osztálytársaimnak csak egy része élte a hitét, nem vallásgyakorlókkal volt megtöltve az iskola. De tiszteletben tartották és elfogadták, hogy a papságot választottam. Nem piszkáltak ezért, nem próbáltak másfelé terelni. Visszafogottabb, zárkózottabb gyerek voltam. Már hatodikos koromban megtanultam orgonálni. Osztálymiséken, zarándoklatokon ezzel tudtam hozzájárulni az ünnepekhez.”

Vilmos visszatekintve így fogalmaz: „Mindig szívvel-lélekkel pap szerettem volna lenni. Nem volt megingás. Sokszor elgondolkodtam, amikor esetleg másfelé indultam volna. De soha nem volt olyan érv vagy indok, ami miatt letértem volna erről az útról. A hivatást Isten adja, úgy, hogy vágyat kelt a szolgálatra. Rájöttem, a papság nem csupán az én személyes vágyam vagy akaratom, a Jóistennek is ez a szándéka, hogy a papja legyek. Ezen az ösvényen kell járnom, szilárdan ki kell tartanom” – vallja. Választott papi jelmondata – „Örvendeztem, amikor azt mondták nekem, az Úr házába felmegyünk” – azt fejezi ki, hogy szeretne mindig kitartani abban a lelkesedés-

ben, amellyel gyerekként elindult a papi hivatás felé.

Vilmos Budapesten, a Központi Szemináriumban tanult. „Nem volt leányálom ez az öt év, de alapvetően jókedvvel tudtam végigcsinálni. Az első négy év Marton Zsolt rektorsága idejére esett, és barátságos hangulatban telt. Megéreztük, hogy ő tényleg szeret minket, és azt akarja, hogy jó papok legyünk."

A diakónusszentelés előtti gyakorlati évet és az azt követőt is Móron töltötte Vilmos, Ambrózy Tamás atya mellett. Az első év sajátos volt, mert a kántor távozásával neki kellett átvennie ezt a feladatot, s emellett a hitoktatásban is részt vett. A szentelés után Pusztavámról látta el a diakónusi teendőket. A hittanórák, keresztelők, temetések és igeliturgiák mellett megmaradt feladatai között az orgonálás is. Vilmos hangsúlyozza: „Jó érzés volt megtapasztalni az emberekkel való kapcsolattartásban a nyitottságot. Őszintén tudtak mesélni magukról, jó hangulatban, közvetlenül. Nem éreztem semmilyen gátat vagy falat. Várom a szolgálatnak ezt a részét, mert szeretek embereket megismerni, foglalkozni velük. És vágyom a gyóntatásra, a szentmisék bemutatására, a liturgiákra, az egész papi életformára is. Az az álmom, hogy egyszer majd lesz egy kis falum, egy templomom. Ezek lelkesítenek."

Forrás: Magyar Kurír (Az írás nyomtatott változata az Új Ember 2022. július 3-i számában jelent meg)

Új lelkipásztori munkatársat avattak

Bodnár Lajos testvérünk a biai egyházközség lelkipásztori munkatársa lett.

Szép és méltóságteljes minden esztendőben az a kettős ünnep, amelyre összegyűlik az egyházmegye papsága és a hívek a székesfehérvári Szent István király székesegyházban, hogy Spányi Antal megyés püspök vezetésével szentmise keretében emlékezzenek meg a fehérvári bazilika felszentelésének évfordulójáról, és megünnepeljék az újonnan végzett lelkipásztori munkatársak szolgálatba lépését.

A szentmisén Püspök atya beszélt az ünnep sajátos jelentőségéről, amikor az újonnan felkészültek megbízást kapnak arra, hogy lelkipásztori munkatársként dolgozzanak a jövőben a plébánosok mellett. Az ő irányításukkal végezzék munkájukat, vele együttműködve szolgálják egyházközségüket, azt a közösséget, ahonnan jöttek: „Találjatok ebben a munkában örömet, végezzétek azt mindig megfelelő lelkülettel, alázattal, készséggel, szolgálatként! Legyen rajtatok, legyen életeteken az Istennek az áldása! S amikor tifelétek fordulunk, akkor nem felejtkezünk el családjaitokról sem. Akik elengedtek titeket erre a szolgálatra, akik beleegyeztek, hogy huzamosabb időn keresztül felkészüljetek erre a feladatra. Legyen a Jóisten áldása a családotok minden tagján, mindnyájatokon, hogy ez a lelki gazdagság gyümölcsöző belső kinccsé váljék a számotokra."

Meghitt, ünnepi pillanatokat éltek át a templomban összegyűlt hívek, amikor az újonnan végzettek számára Spányi Antal megyés püspök átadta a megbízólevelet. A főpásztor arra kérte őket, hogy szolgálatukat felelősen, az egyház szándéka szerint végezzék, olyan lelkülettel, ami a híveket közelebb viszi Krisztushoz és az Anyaszentegyházhoz.

A megyés püspök megköszönte a plébánosoknak a kiválasztott testvéreket, akikkel még nagyobb felelősséggel, még jobban akarják szolgálni a híveket. Megköszönte a lelkipásztori munkatársak lelkületét, hogy nem többek akarnak lenni másoknál, hanem mások szolgálatára vállalnak több feladatot, egyházunk épülésére. Úgy állnak majd a hívek elé, hogy személyes példájukkal is tanúságot tesznek a keresztény életről, az egyházias lelkületről.

Forrás: szfvar.katolikus.hu

Verskápolna 96. – Karácsony csodája

Amikor József megtudta az örömhírt, nem nagyon tudta, mit tegyen. Azt tudta, hogy nem tőle van a gyerek, de mi történt Máriával? A történetet csodálatosan ábrázolta Pasolini a Máté evangéliuma című filmjében. Szavak nélkül, csak gesztusokkal. József bánatában világnak indul, amikor tudtára adják az igazságot, a karácsonyi csodát: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől."

Lackfi János: József

József, nézd, tök jól megvagyunk,
azt hiszem, egymásnak teremtett
bennünket az Isten, áldassék a neve.
Mégis van itt egy kis bibi. Nem, a bibi
nem a legjobb szó, inkább baba.
Egy kisbaba, de ne gondolj rosszra…
Huh, nem jó!
Figyelj, József, tudod, hogy én tiszta
és tisztességes lány vagyok,
hogy férfival nem voltam, se veled,
se mással. Azt is tudod,
hogy nagyon szeretem az Istent,
és Isten is nagyon szeret engem.
Szóval ebből kerekedett egy különös ügy…
Huh, nem jó!
József, tudod te is, törvény szerint
aki nem a férjétől fogan gyermeket,
azt el lehet bocsátani vagy éppen
agyon lehet kövezni, ha úgy adódik.
Mármost még nem vagy a férjem persze,
meg nem is mástól van a gyerek,
vagy szóval mástól, de nem más
férfitól, hogy is magyarázzam…
Huh, nem jó!
József, olyan rendkívüli lény járt itt,
ha hiszed, ha nem, egy angyal,
azt meg végképp nem fogod elhinni,
amit mondott. Isten azt üzente,
a világ összes asszonya közül
engem választott ki arra,
hogy megszüljem a fiát.
Mit szólsz, hát nem érdekes?
Huh, nem jó!
József, úgy képzeld el, főztem neked
ezt a jó kis levest, mert tudom,
hogy szereted, és kedvedben akartam
járni, finom birkahússal, jó fűszeresen,
lehet, hogy jobb is lenne, ha ennél
egy tányérral, nyugodtabban tudnánk
utána beszélgetni…
Huh, így sem jó!
Tudod mit, Uram, én most elmegyek
Erzsébethez, meglátogatom őt,
addig oldd meg a dolgot, légyszi,
küldj angyalt, égi hangot, kőtáblát, bármit,
mert emberileg ezzel nem lehet mit kezdeni.

Búcsúzunk Tóth Marika nénitől

Fájdalmas szívvel búcsúzunk Tóth Marika nénitől, akit október 28-án kísértünk utolsó útjára. Marika néni a Rózsafüzér Társulat hűséges tagjaként és egyházközösségünk karitász csoportjának önkénteseként évtizedeken át szolgálta közösségünket.

Kedvessége, mosolya, békét sugárzó jelenléte és segítőkészsége mindannyiunk számára példát adott. Az elsőáldozási agapék és egyházközösségi rendezvényeink elképzelhetetlenek lettek volna gondoskodása nélkül. A szeretettel készített kuglóf, amelyhez gyakran már hajnalban felkelt, máig emlékezetes marad számunkra.

Közösségünk iránti szeretetét nemcsak tettei, hanem kézzel készített alkotásai is őrzik: két gyönyörű, rózsa- és keresztmintás horgolt oltárterítőgarnitúrát ajándékozott templomunknak, amelyek ma is őrzik türelmes kézimunkájának szépségét, hitének mélységét és önzetlen odaadását.

Nyugodjon békében!

Rózsafüzér Társulat
és a Karitász csoport

Bibliai rejtvény – Amint megmondották a próféták

A próféták jövendölése szerint ezt jelenti majd a Messiás születése. A megfejtésre a helyes válaszok beírása után a színezett cellák összeolvasásával juthatunk el.

1. József az ő családjából származik
2. János ezzel a névvel hivatkozik a második isteni személyre
3. Ide fektették a kis Jézust
4. Messiás, más szóval
5. Ebben a városban élt Mária
6. Szíria kormányzója volt Jézus születésekor
7. Isteni hírvivő
8. József ilyen ember volt Máté szerint
9. A vidék, ahol Jézus családja élt
10. A napkeleti látogatók megnevezése Máténál
11. A Kisjézus első látogatója
12. Dávid városa
13. A keletről jött látogatók egyik ajándéka

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy ímélben (biaiforras@gmail.com) küldjék el január 4-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése: Ez az Isten háza és kapuja a mennynek

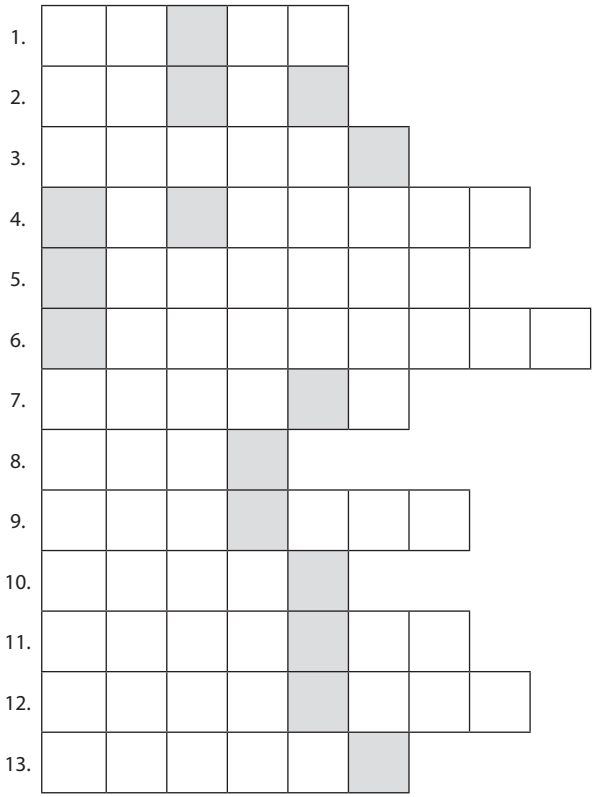

Instant katekézis
remény a Szentírásban

Őáltala megnyílt számunkra az út a hit által a kegyelemhez, amelyben kitartunk, és dicsekszünk Isten dicsőségének reménysége alapján.

(Róm 5,2)

Adventi élelmiszergyűjtés

„A jótékonyságról és az adakozásról el ne feledkezzetek meg, mert az ilyen áldozatok kedves Istennek."

Zsid. 13,16

Elkezdődött a Karitász adventi segélyprogramja. Egyházközségünk Karitász csoportja az adventi időszakban tartós élelmiszer-gyűjtést szervez.

Kérjük, hogy aki teheti, ilyen módon is támogassa a rászorulókat.

Köszönjük szépen!

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik.
- Szent Liturgia minden vasárnap 11.15-kor van a templomban.
- Hétköznap kedd és péntek este 6-kor van szentmise a templomukban. Az adventi időben reggel 6-kor roráté szentmise.
- Keddenként 8 órakor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként 19 órakor tartja próbáit.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30 (Telefon: 30/351-6227, Email: p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást a fogadóórán személyesen, valamint csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: 11101002-75013774-36000001.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: 10400463-50526774-83901001 (K&H Bank Zrt.).

A karácsonyi miserend:

december 24. 16.00: pásztorjáték
24.00: éjféli szentmise.
december 25. 8.00 és 9.30: ünnepi szentmise
18.00: szentmise Herceghalomban
december 26. 9.30: szentmise
december 31. 17.00: hálaadó szentmise
január 1. 9.30: ünnepi szentmise
január 6. vízkereszt, főünnep 17.00: ünnepi szentmise

Imádkozzunk halottainkért!

Az elmúlt hónapban elhunyt testvérünk:

Tuska András (1956)

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (advent 3. vasárnap – Urunk megkeresztelkedése)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
December 14.	Iz 35,1-6a.10	Jak 5,7-10	Mt 11,2-11
December 21.	Iz 7,10-14	Róm 1,1-7	Mt 1,18-24
December 25.	Iz 52,7-10	Zsid 1,1-6	Jn 1,1-18
December 28.	Sir 3,3-7.14-17a	Kol 3,12-21	Mt 2,12-15.19-23
Január 1.	Szám 6,22-27	Gal 4,4-7	Lk 2,16-21
Január 4.	Sir 24,1-4.12-16	Ef 1,3-6.15-18	Jn 1,1-18
Január 11.	Iz 42,1-4;6-7	ApCsel 10,34-38	Mt 3,13-17

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
E-mail: biaiforras@gmail.com • **www.biaikatolikus.hu**
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt
Következő lapzárta: 2026. január 5.